

Macska és egér

Macska és egér

Megosztás

- [Facebook \(opens in new window\)](#)
- [Twitter \(opens in new window\)](#)
- [Pinterest \(opens in new window\)](#)
- [Download \(opens in new window\)](#)
- [<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?> E-mail \(opens in new window\)](mailto:info@uhiska.com)

Az ünnepelt szerzők legendás írásaiból összeállított könnyed sorozat első darabjaként a Macskák Könyvéből választottunk egy részt: egy családi kandalló mellett fogant mesét, amelyet először egy szerzetes, Odo Cheriton írt le a XIV. század végén.

Réges régen, egy hegy tetején állott egy hatalmas kolostor.

Belül a szerzetesek éltek mindennapi életüket: imádkoztak, dolgoztak, ettek és aludtak.

Az élet békés és csendes volt mindenki számára, kivéve az egereket, akik a kolostor falaiban és a padlásán rejtőzködtek. Rettegésben éltek egy nagy, fekete-fehér macska miatt, aki a kolostor termeiben kószált.

Amikor a macska fiatal volt, annyit elcsípett a klánjukból, hogy az egerek hamarosan megtanultak elrejtőzni előle.

A szerzetesek egész álló napon át etették a macskát asztali maradékkal, és mindenféle jóval, mivel az egyetlen kis kedvencük volt. Ahogyan öregedett, meg is hízott, míg végül képtelen volt arra, hogy egérre vadásszon.

Ekkor az egérközösségben szóbeszéd támadt. "A macska nem tud minket elkapni" – suttogták. És így, egy idő után az egerek kezdtek újra szabadon előmászni a lyukjaikból. Amikor találkoztak a kövér macskával, egyszerűen csak elszaladtak előle.

Egy napon aztán, felbőszülve azon, hogy az egerek az ő szobáin keresztül kószálnak, a macska eldöntötte, hogy egy ravasz tervet forral ki ellenük. Ahogy az ablaknál ült, bámulva a mezőket, ahol a szerzetesek dolgoztak, rájött a megoldásra.

Besurrant az egyik hálósobába, és felmászott az asztalra, ahol az egyik szerzetes az ollóját tartotta. A macska a képét nézve a tükörben gondosan egy kopasz foltot vágott a feje tetejére.

Ezután leviharzott a mosókonyhába. Ott megtalálta az egyik szerzetes köntösét, és belebújt.

“Most egy szerzetes vagyok” – mondta, csak úgy, magának, felállt a hátsó lábaira, és büszkén felsétált a lépcsőn. Ugyanúgy járt, ahogyan a szerzetesek, és amikor megszólalt az esti harang, csatlakozott a többiekhez a kápolnában az esti imához.

Amikor vége lett az imádság órájának, a macska követte a többi szerzetest az étkezőbe.

Amikor minden szerzetes leült az evéshez, a macska is leült velük.

Mindezt az egerek zavarodottan nézték.

“Látod a kopasz foltját?” – suttogta az egérmama.

“Látom!” – mondta az egérpapa. “És azt is látom, hogy ő is szerzetes köntöst visel.” – tette hozzá.

“Szerzetes lett belőle” – mondta az egyik unokatestvér.

“Láttam, hogy imádkozott ma este a többiekkel” – mondta a legkisebb egér.

“És most osztozik a szerzetesek esti ételében.” – mondta az egérmama.

Egér bátyó csak vigyorgott: “És mi mindannyian tudjuk, hogy a szerzetesek csak azt az ételt eszik, ami a konyhában készül” – mondta.

“Biztonságban vagyunk a macskától” – jelentette ki egérpapa. “A macska szerzetesnek állt, és soha többé nem fog minket megenni. Mindenki tudja, hogy a szerzetesek nem esznek egeret.”

“Hurrá!” – kiabálták az egerek.

Azon az éjszakán egérpapa büszkén keresztül sétált az étkezőn, éppen a nagy macska szakállas orra alatt. Végigtáncolt a padlón, beleharapdált azokba az ételdarabokba, amelyek az asztalról leestek, rángatva a bajszát erre meg arra, és annyira elégedett volt, amennyire egér még sosem.

Hirtelen a macska felugrott a székéből, és mancsával elkapta egérpapát.

“Várj!” – rikoltotta egérpapa. “Te nem ehetsz meg engem! Te szerzetes vagy, és tudjuk, hogy a szerzetesek nem esznek egeret!”

A macska annyira nevetett, hogy rezgett a hasa. “Nem a ruha teszi a szerzetest!” –

válaszolta. “Szerzetes vagyok, amikor szerzetes akarok lenni, de macska vagyok, amikor macska akarok lenni” – és ezzel befalta szegény, remegő egérpapát.

Ezek után az egerek mind tudták, nem számít hol eszik, vagy hogyan jár, a macska... az macska!

[Vissza a felnőtt cikkekhez](#)

Source URL: <https://www.whiskas.hu/felnott/szorakoztato-hirek/macska-es-eger>